

proti držebnostním listinám, předloženy býti předsedovi sborového soudu první stolice, v jehož obvodu jest katastrální obec, která byla předmětem vyšetření, by prozkoumal, zda bylo při vyšetřování postupováno zákoným způsobem; shledal-li vady, učiní vhodná opatření, by byly odstraněny a, je-li třeba, by bylo zahájeno nové šetření. Z těchto ustanovení plyne, že přezkoumávaní usnesení a opatření soudu vedoucího řízení o doplnění pozemkové knihy vyhrazeno jest presidentům sborových soudů první stolice, nikoliv rekursním soudům a že tudíž rekursy na rekursní soudy jsou nepřípustné a že tudíž jest nepřípustný i podaný rekurs. Na ustanoveních těch nezměnil nic zákon ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by o rekursu navrhovatelů věcně rozhodl.

Důvody:

Rekursu nelze odepřítí oprávnění. Rekursní soud odmítl rekurs navrhovatelů z důvodu, že přezkoumávaní usnesení a opatření soudu vedoucího řízení o doplnění pozemkové knihy vyhrazeno jest presidentům sborových soudů první stolice, a nikoliv soudům rekursním, a že tudíž rekursy na rekursní soudy jsou nepřípustné. Tu však jde o usnesení prvního soudu navrhovatelům sdělené, jimž se zamítá jejich návrh, by bylo pokračováno v řízení o doplnění pozemkové knihy, poněvadž okresní úřad odepřel souhlas se zrušením veřejnosti části veřejného statku, o jehož zápis do pozemkové knihy bylo žádáno. Byla proto napadeným usnesením vlastně zamítnuta žádost o knihovní zápis, tedy bylo rozhodnuto o soukromoprávním nároku žadatelů, a není proto, přes to, že zakládání pozemkových knih se děje z úřadu pod přímým dozorem předsedy krajského soudu (§ 1 odst. (2), § 14 a 30 zákona o zakládání poz. kn. z 5. prosince 1874 čís. 92 z. z. pro Čechy), důvodu, by bylo odepřeno právo k rekursu účastníku, který se pokládá za zkrácena usnesením jemu doručeným (§ 6 a 37 zákona čís. 100/31). Vždyť nejde tu o nařízení presidia krajského soudu nebo vrchního soudu podle § 30 zák. o zakládání knih pozemkových v jeho dozorčí činnosti po prozkoumání spisů knihovním soudem předložených, dané soudu řízení provádějícímu, nýbrž o usnesení knihovního soudu, které soudu tomu nadřízené presidium nepřezkoumávalo. Není tu tedy případ, o jakém nejvyšší soud rozhodoval v rozhodnutí čís. 6246 sb. n. s. Poněvadž pak rekursní soud odmítl rekurs navrhovatelů, bylo usnesení jeho zrušiti a rozhodnouti, jak uvedeno.

Čís. 11908.

Exekuce na základě cizozemského exekučního titulu může býti povolena jen, vyplývá-li z exekučního návrhu a z příloh k němu připojených, že věc mohla býti zahájena v cizím státě podle ustanovení platných v tuzemsku o příslušnosti.

(Rozh. ze dne 22. září 1932, R I 668/32.)

Soud první stolice povolil exekuci na základě rozsudku úředního soudu v Lipsku. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Nejvyšší soud exekuční návrh zamítl.

Důvody:

Podle § 54 čís. 3, 55 druhý odstavec a 80 čís. 1 ex. ř. může být povolena exekuce na základě cizozemského exekučního titulu, vyplývá-li z exekučního návrhu a z příloh k němu připojených, že věc mohla být zahájena v cizím státě podle ustanovení platných v tuzemsku o příslušnosti. Tato podmínka však nebyla splněna v tomto případě (viz rozh. čís. 7736, 8058, 9200, 11224, 11229 sb. n. s.). Podle exekučního spisu E V 4392/31 se exekuční návrh vůbec nezmiňuje o příslušnosti soudu. K návrhu byl připojen rozsudek úředního soudu v Lipsku ze dne 4. srpna 1931, listina o doručení a rozsudek o uznání zemského soudu (Landgericht) v Lipsku ze dne 13. listopadu 1931. Ani tyto listiny nemají údaje o příslušnosti soudu. Teprve podáním ze dne 7. dubna 1932 předložila vymáhající věřitelka i opis skutkové podstaty a důvodů rozsudku úředního soudu v Lipsku. Nehledíc k tomu, že tato listina nebyla připojena k exekučnímu návrhu, není nijak ověřena, takže nemůže být podkladem pro soudní rozhodnutí. Již pro tyto formální nedostatky měl soud první stolice zamítnouti exekuční návrh.

Čís. 11909.

Domáháno-li se žalobou vydání části pozemku do vlastnictví, ježto při rozdělení pozemku nebyla část pozemku na žalobce knihovně převedena, nelze tuto žalobu knihovně poznamenati, třebaš byl žalobce v držení oné části pozemku.

(Rozh. ze dne 22. září 1932, R I 719/32.)

Žalobkyně zažádala o poznámku spornosti ohledně stavební parcely čís. kat. 975. Soud první stolice poznámku spornosti povolil, rekursní soud návrh zamítl. Důvody: V souzeném případě jde o poznámku spornosti podle § 61 knih. zák. ohledně stavební parcely čís. k. 975. Řečené ustanovení však předpokládá, že ten, kdo žádá o poznámku spornosti, byl neplatným vkladem zkrácen na svém knihovním právu a že sporem napadá vklad z důvodu neplatnosti a žádá o obnovení předešlého stavu. Těchto předpokladů tu však není, neboť žalující strana vůbec knihovním vlastníkem nebyla, nebyla tudíž v knihovním právu porušena a obnovení předešlého knihovního stavu nežadá.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění a stěžovatelka se odkazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení. V žalobě udala stěžovatelka, že se stalo rozdělení pozemku parc. čís. 820/4 na p. čís. 820/4 zahrada a p. čís. 975 stavební parcela již v prosinci 1926, tedy